

Skolebesøg – tirsdag den 17.10. 2018.

Af Marianne Bech.

Et stort problem i den offentlige skole er, at mange af børnene ikke får mad i løbet af den lange skoledag, og nogle har måske endda ikke fået morgenmad, inden de kommer i skole.

Nogle dage efter at vi besøgte byggeriet af Stevens skole, hvor en stolt byggepladsleder var med til at vise os rundt, besøgte vi en privat pre- and primary school, Haradali Pre- and Primary School, hvor eleverne var ned til omkring 3-årsalderen. Det, der er mest slående, når man besøger en skole her, er, at klassekvotienten er stor, ca. 40 børn er en standart klassestørrelse, også i den private skole. Derudover er det også en væsentlig forskel, at skolen ofte er en kostskole, som også har dagelever.

Overalt på skolen var der "talking walls", som illustrerede hvordan en computer ser ud, hvilke organer vi har i kroppen etc. Disse "talking walls" var tilpasset til den aldersgruppe, der havde klasse i den pågældende bygning.

Vi smugkiggede ind af døren til en klasse, der havde musikundervisning med en meget engageret lærer, og børnene havde en fest med at spille med på div. slagtøjsinstrumenter.

Jeg var med i en klasse, hvor børnene havde science-undervisning. Også denne lærer virkede meget engageret i sit arbejde. Indtrykket er, at der er meget udenadslære og tavleundervisning i undervisningen. En pige, som jeg sad i nærheden af, var i gang med at skrive en bog af. Om det var fordi, hun ikke selv havde bogen, eller om det var en metode til at memorere stoffet, fandt jeg ikke ud af.

I en af de mindste klasser var de gået i gang med at bruge Montessoris pædagogiske tanker i undervisningen. Det er tilsyneladende en anderledes måde at gribe undervisningen an på, måske fordi børnenes egen virksomhed er meget mere i fokus.

Børnene skulle til at have formiddagsmad, det var vist noget grød. Det er en afgørende forskel på den private og den offentlige skole; at børnene får mad.

Vi var også på besøg på sovesalene, der er så skrabet indrettet, at selv de mest hardcore indretnings-minimalister ville få baghjul. På hver sovesal er der tilknyttet en "tante" eller "onkel," der tager sig af børnene udenfor skoletiden.

Senere samme dag besøgte vi en offentlig secondary school, Nkoanrua Secondary School.

Efter en introduktion af skolelederen blev vi først vist ind på lærerværelset. Her herskede en lidt søvrig stemning, bortset fra en ung lærerinde, der hilste pænt på os.

Vi har hørt meget om, at der i den offentlige skole findes mange uengagerede lærere, bl.a. som følge af lavere uddannelsesniveau og dårligere lønninger.

Vi besøgte igen en klasse der havde science. Umiddelbart var undervisningen meget relevant for børnene, da det, vi overhørte, handlede om bl.a. nedhugning af skov.

På spørgsmålet om hvorfor der er så meget skovhugst, vovede jeg at svare "to gain land". Svaret blev ikke opfattet som korrekt, selvom jeg mener, det var det, vi havde fået fortalt, da vi havde seminar om landbrug. Jeg fik indtrykket af, at det var fordi, det ikke var den ordlyd, der stod i lærebogen. Måske tager jeg fejl, og vi fik senere at vide, at klasserne var i gang med at repetere pensum til en forstående eksamen.

Denne lærer var meget engageret, og han viste os skolens kemilaboratorium, som han var meget glad for. Det virkede dog ikke, som om lokalet blev brugt meget af børnene.

Et stort problem i den offentlige skole er, at mange af børnene ikke får mad i løbet af den lange skoledag, og nogle har måske endda ikke fået morgenmad, inden de kommer i skole.

Der er mulighed for at tilkøbe skolemad, men denne udgift er, for mange familier, alt for stor.

Mit indtryk er som sagt, at der er meget udenadslære og tavleundervisning i den tanzaniske skole. Børnene skal forberedes til de mange eksaminer, der består af multiple choice tests. Som jeg forstod det, er det bl.a. det, Steven Ndosi gerne vil gøre op med i sin fremtidige skole; lærer børnene om jorderosion, skal de ud og se, hvad der sker ude i den virkelige verden, når der er meget skovhugst, og hvad man kan gøre for at forhindre det - for at tage et eksempel. Steven Ndosi snakker om, det, han har lært af de små danske børnehavebørn, da han arbejdede i "Danish". De sagde altid "hvorfor," når de voksne fortalte dem noget. Han vil gerne have sine elever til at reflektere over undervisningen og stille kritiske spørgsmål. Han vil også gerne have et tættere samarbejde med forældrene. Det er helt nye tiltag i den tanzaniske skole. Det bliver spændende at følge projektet.

